

Odbor epidemiológie

Regionálny úrad verejného zdravotníctva
so sídlom v **Regionálnom Meste**

Regionálna 123

15432 Regionálne mesto

V Meste Obecnom dňa 12.V.2010

Vec: **Odvolanie sa voči Rozhodnutiu RÚVZ č. A/2009/12345-3**

Ja, dolu podpísaná **Mgr. Mena Priezvisková** (nar. 1.VII.1980 v Mestečku, okres Okresovice) sa týmto

odvolávam
voči Rozhodnutiu RÚVZ č. A/2009/12345-3

z nasledujúcich dôvodov:

- (i) RÚVZ nesprávne právne posúdil vec,
- (ii) RÚVZ nesprávne aplikoval najvyšší zákon Slovenskej republiky – Ústavu SR,
- (iii) RÚVZ porušil Ústavu SR tým, že mi uložil sankciu za uplatnenie mojich základných ľudských práv a slobôd,
- (iv) RÚVZ sa neriadil medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná,
- (v) RÚVZ svoje Rozhodnutie riadne neodôvodnil.

V ďalšom jednotlivé dôvody podrobne vysvetľujem:

I.

Podľa RÚVZ vyplýva povinnosť zabezpečiť Očkovanie môjho dieťaťa z ustanovenia §51 ods. 1 písm. d) a ods. 3 *Zákona č. 355/2007 Z.z. (ďalej len Zákon)* v spojení s §5 a §6 *Vyhlášky MZ SR č. 585/2008 Z.z. (ďalej len Vyhláška)*. RÚVZ sa ďalej odvoláva na §5 ods. 4 písm. d) *Zákona*.

V §51 ods. 1 písm. d) sa stanovuje povinnosť fyzickej osoby: „**podrobiť sa** v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam lekárskeym vyšetrovaniam a diagnostickým skúškam, ktoré nie sú spojené s nebezpečenstvom pre zdravie, preventívnemu podávaniu protilátok a iných prípravkov, **povinnému očkovaniu**, liečeniu prenosných ochorení, izolácii a karanténym opatreniam.“

V §51 ods. 3 je uvedené: „Ak ide o maloletého, zodpovedá za plnenie podľa odsekov 1 a 2 zástupca dieťaťa.“

V §5 Vyhlášky sú vymenované všetky druhy očkovania vrátane povinných očkovaní a ods. 3 odkazuje: „*Podrobnosti o očkovacích postupoch na povinné pravidelné očkovanie osôb, ktoré dosiahli určitý vek a na povinné a odporúčané očkovanie osôb, ktoré sú vystavené zvýšenému nebezpečenstvu vybraných nákaz, sú uvedené v prílohe č. 2.*“

V §6 Vyhlášky je vymenované, proti akým chorobám sa povinne očkuje od akého veku.

V časti A prílohy č. 2 sú potom stanovené očkovacie postupy na povinné pravidelné očkovanie osôb, ktoré dosiahli určitý vek, pričom v bode 1 sú uvedené postupy pri očkovaní novorodencov proti tuberkulóze a v bode 2 postupy pri očkovaní detí záškrtu, tetanu, čiernemu kašľu, vírusovému zápalu pečene typu B, hemofilovým invazívnym nákazám, detskej obrne a pneumokokovým invazívnym ochoreniam.

§5 ods. 4 písm. d) Zákona stanovuje, že „*Úrad verejného zdravotníctva plánuje, koordinuje a určuje rozsah a očkovacie schémy imunizačného programu.*“

Je očividné, že povinnosť podrobiť moje dieťa konkrétnemu očkovaniu nie je priamo stanovená Zákonom, ale vyplýva z vykonávacieho právneho predpisu – Vyhlášky.

§5 ods. 4 písm. d) Zákona sa pokúša dať právomoc na obmedzovanie základných ľudských práv a slobôd do rúk Úradu verejného zdravotníctva, čo je samo o sebe protiústavné, keďže podľa čl. 13 ods. 2 Ústavy SR „*Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.*“. Za v tomto prípade porušené považujem základné právo na nedotknuteľnosť osoby (čl. 16 ods. 1 Ústavy), základné právo byť mučený ani podrobený krutému a neľudskému zaobchádzaniu (čl. 16 ods. 2 Ústavy), základné právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života (čl. 19 ods. 2 Ústavy), základné právo rodičov na starostlivosť o deti a ich výchovu (čl. 41 ods. 4 Ústavy) a slobodu myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery (čl. 24 ods. 1 Ústavy).

Protiústavnosť Vyhlášky v otázke povinného očkovania potvrdil Národný bezpečnostný úrad a 30.IV.2010 aj ústavný sudca Ján Drgonec. Ústavný súd SR už v podobnej veci rozhodol (Nález Ústavného súdu SR č. 296/1994 Z.z.) o nesúlade právnej normy s čl. 13 ods. 1 a 2 Ústavy SR.

II.

Článok 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky stanovuje: „*Povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.*“ Akákoľvek povinnosť musí teda vyplývať zo zákona alebo môže byť stanovená vo vykonávacom predpise, ak je v zákone tzv. „splnomocňujúce ustanovenie“ určujúce, že podrobnosti povinností stanoví určitý vykonávací právny predpis. Toto činí Zákon v § 62 písm. a). V Zákone však nie sú stanovené nijaké medze, nie je teda splnená podmienka „v medziach zákona“. Navyše uvedená povinnosť porušuje vyššie uvedené základné práva a slobody stanovené v Ústave SR, takže i tretia podmienka nie je splnená.

Ak by mi teda mala byť platne uložená povinnosť očkovania, museli by byť v Zákone jasne určené hranice povinného očkovania a nesmeli by byť porušené základné práva a slobody.

Povinnosť očkovania, ktorú som nesplnila, nebola stanovená v medziach zákona ani pri zachovaní základných práv a slobôd.

III.

Navyše, povinnosť Očkovania, za ktorej nesplnenie mi RÚVZ uložil v Rozhodnutí sankciu, je v rozpore so zachovaním mojich základných práv a slobôd.

Podľa čl. 13 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky: „*Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.*“

Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky: „*Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená.*“

Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky: „*Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.*“

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky: „*Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.*“

Podľa čl. 24 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky: „*Sloboda myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery sa zaručujú. Toto právo zahŕňa aj možnosť zmeniť náboženské vyznanie alebo vieru. Každý má právo byť bez náboženského vyznania. Každý má právo verejne prejavovať svoje zmýšľanie.*“

Podľa čl. 41 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky: „*Starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu*“

Nakoniec, podľa čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky: „*Nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.*“

Ako som uviedla počas prejednávania priestupku, rozhodnutie nepodrobiť moje dieťa očkovaníu je prejavom mojej slobody myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery. Odmietnutím očkovania vyjadrujem svoje vnútorné presvedčenie žiť bez zbytočných chemických zásahov do svojho tela a tiel svojich detí. Jasne som vyjadrila, že aplikácia očkovania na mojom dieťati je v rozpore s mojim vnútorným presvedčením a svetonázorom.

RÚVZ preto nepostupoval správne, keď ma uznal vinnou za porušenie povinnosti očkovania a uložil mi sankciu, pretože postupoval **v rozpore** s najvyšším zákonom tohto štátu – **Ústavou Slovenskej republiky**. **Obmedzil tým totiž moje základné práva a slobody** zaručené v Ústave SR čl. 16, čl. 19 ods. 2, čl. 24 ods. 1 a čl. 41 ods. 2, **pričom obmedzenie týchto mojich základných práv a slobôd nebolo upravené zákonom** (ale len vykonávacím právnym predpisom – Vyhláškou). Sankcia mi bola navyše uložená len preto, že som uplatňovala svoje základné práva a slobody, čo je v rozpore s čl. 12 ods. 4 Ústavy SR.

IV.

Vo svojom Rozhodnutí RÚVZ tiež nepostupoval správne pri aplikácii právnych predpisov, ktorými je (ako každý štátny orgán) povinný sa riadiť.

Slovenská republika ratifikovala *Dohovor o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny (Dohovor o ľudských právach a biomedicíne)* (ďalej len *Dohovor*). Dohovor nadobudol v Slovenskej republike platnosť 1.XII.1999 a bol uverejnený v Zbierke zákonov pod číslom 40/2000 Z.z.

V zmysle čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky: „*Medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.*“¹

Je nesporné, že Dohovor je medzinárodnou zmluvou riadne ratifikovanou a vyhlásenou, ktorá sa dotýka ľudských práv a základných slobôd, a ktorá poskytuje väčší rozsah týchto práv a slobôd ako poskytuje Ústava Slovenskej republiky.

Podľa čl. 5 Dohovoru: „*Zásah v oblasti zdravia sa môže vykonať iba vtedy, ak osoba, ktorej sa týka, bola informovaná a so zásahom vyjadrila súhlas. Pred zákrokom musí byť osoba primerane informovaná o jeho účele a povahe, ako aj o následkoch a rizikách zákroku. Príslušná osoba môže svoj súhlas kedykoľvek slobodne zrušiť.*“

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru: „*Na maloletom, ktorý podľa zákona nie je spôsobilý vyjadriť súhlas so zákrokom, sa môže zákrok vykonať jedine so súhlasom jeho zástupcu, inštitúcie alebo osoby, či orgánu ustanoveného zákonom.*“

Podľa čl. 26 ods. 1 Dohovoru: „*Výkon práv a ochranných ustanovení uvedených v tomto dohovore nebude podliehať iným obmedzeniam ako tým, ktoré **predpisuje zákon** a ktoré sú potrebné v demo-*

¹ Je nevyhnutné aplikovať toto ustanovenie Ústavy Slovenskej republiky a nie ustanovenie článku 7 odseku 5 ústavy upravujúce priamu záväznosť ratifikovaných a vyhlásených medzinárodných zmlúv a ich prednosť pred zákonmi, pretože článok 7 odsek 5 bol prijatý až na základe ústavného zákona č. 90/2001 Z.z., teda potom, ako bol ratifikovaný a vyhlásený Dohovor o ľudských právach a biomedicíne.

kratickej spoločnosti v záujme verejnej bezpečnosti, predchádzania trestnej činnosti, ochrany verejného zdravia alebo ochrany práv a slobôd iných.“

Pri uložení sankcie RÚVZ nebral do úvahy vyššie uvedené ustanovenia Dohovoru a v tejto súvislosti sa v Rozhodnutí odvolal na ustanovenie čl. 26 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého možno obmedziť výkon práv a ochranných ustanovení stanovených v Dohovore v prípade, že to vyžaduje napr. ochrana verejného zdravia.

V napadnutom Rozhodnutí však RÚVZ nijako neuviedol dôvody ochrany verejného zdravia, nezdôvodnil z čoho ohrozenie verejného zdravia vyplýva, neuviedol žiaden argument, ako odmietnutie očkovania môjho dieťaťa ohrozí verejné zdravie.

Navyše, z čl. 26 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že nestačí, aby bolo obmedzenie práv vyplývajúcich z Dohovoru v záujme ochrany verejného zdravia, musí byť tiež predpísané zákonom. Opätovne sa dostávame k tomu, že povinnosť očkovania, ktorú som nesplnila, nie je stanovená zákonom, ale len Vyhláškou.

V.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že Rozhodnutie, ktorým ma RÚVZ uznal za vinnú zo spáchania priestupku a uložil mi sankciu, **nie je správne**, pretože vychádza z nesprávnej aplikácie platných právnych predpisov, pričom je v priamom rozpore s Ústavou Slovenskej republiky ako najvyšším zákonom, ktorým je každý štátny orgán striktne povinný sa riadiť.

Napadnuté Rozhodnutie je navyše nepreskúmateľné, pretože nie je riadne odôvodnené.

Navrhujem preto, aby odvolací orgán na základe tohto odvolania preskúmal Rozhodnutie RÚVZ, ako aj konanie RÚVZ, ktoré viedlo k vydaniu Rozhodnutia, a Rozhodnutie zrušil resp. uznal ma za nevinnú.

.....
Mgr. Mena Priezvisková
matka a zákonná zástupkyňa
Zuzany Priezviskovej a Jána Priezviska